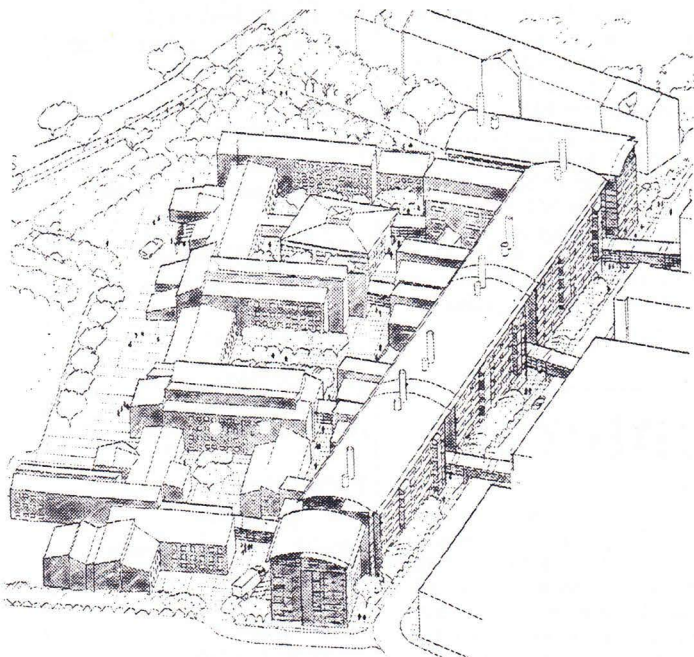

BMC klart, BKC på gång

Det händer mycket på lasarettområdet, både när det gäller Lunds Universitets forsknings- och undervisningslokaler, och det s.k. Universitetssjukhusets kliniker. Själva lasarettområdets planering har vi skrivit om i ett tidigare nummer av VB (nr 7), och då särskilt om de trafikproblem som det stora antalet anställda, patienter och besökande vållar. Innan planerna är klara, tvingas man dock bygga både p-hus och nya forsknings- och vårdbyggnader. Detaljplanerna får komma i efterhand, som grädden på moset, och som en bekräftelse på det som redan är byggt.

Under våren invigs BMC, Bio-Medicinskt Centrum, som är universitetets satsning på att behålla framstående forskare som Anders Björklund, känd neurolog som annars riskerade att lockas över till USA. Samtidigt ändras den medicinska utbildningens och forskningens organisation så, att gamla klassiska ämnen som anatomi och histologi försvinner och deras gamla institutionsbyggnader med mycket omoderna lokaler på Biskopsgatan i kvarteret Hyphoff kommer att successivt tömmas.

Biomedicinskt Centrum är den första centrumbildningen inom medicinska fakulteten, och det är den första etappen av fem som nu står klar. Det bli alltså institutionen för fysiologi och neurovetenskap

som ska fylla detta första hus med välvt tak, ritat av White arkitekter genom Sven Gustavsson, mellan psyket och strax bakom medicinarlängan uteder Sölvegatan. Ett neurovetenskapligt laboratorium, Wallenberg Neurocenter, utgör som det första i sitt slag i Sverige den viktigaste delen av byggnaden.

Samtidigt byggs medicinarlängan om successivt. Den har nu över 30 år på nacken, ritad av Klas Anshelmi början av 60-talet, innan han ritade de stora LTH-byggnaderna. Efter 30 år behöver ju både institutionsbyggnader och bostadshus genomgå rejäla ombyggnader. Vi har under året sett hur E-huset fått framför allt ny ventilation för mellan 50 och 60 miljoner kr.

(forts. s. 3)

Danskurs & Spelkurs

I Bjäresjö skola, strax utanför Ystad, ordnas lördagen den 4 maj kl 9-18 en danskurs i tango, foxtrot och vals med Gunilla Feinberg

och samtidigt en spelkurs med Gösta Petersen och Bosse Nilsson som lär ut Sten Gustelåtar.

På kvällen blir det spel & dans! Anmälan till Gösta 046-12 53 27.

Mer fotboll, mindre piano

Vänsterpartiets medlemmöte i Lund fattade ett egendomligt beslut häromveckan. Trött på alla kommunala nedskärningar som vänstern tvingas administrera föreslog en personligt drabbad medlem att styrelsen skulle ta initiativ till en debatt om vad vänstern vill med kommunalpolitiken "om man bortser från de ekonomiska begränsningarna".

Gator av guld, i stället för den knaggliga gatstenen, tänker jag spontant. Men sen kommer jag inte mycket längre. Frågan är om det alls behövs någon politik i Frihetens rike. Politik är till sitt väsen en konst för Nödvändighetens domän – konsten att göra rätt prioritering bland knappa resurser, och att genom samtal, retorik, propaganda få gehör för den hos andra personer och grupper. Behöver vi egentligen fler visioner och utopier?

Så gick jag emellertid tillbaka till roten i begreppet kommunism, till det gemensamma och kollektiva. Och jag vill hävda: även om konjunkturen vänder och kommunens materiella tillgångar växer, bör vänsterns kommunala politik förespråka kollektiva lösningar, och omvänt motarbeta privata. Individualismen har sitt värde, men i det rådande samhällsklimatet är det ingen risk att den kommer på undantag, och dess förlängning ligger ensamheten, en av vår tids stora folksjukdomar.

Härmed några konkreta tillämpningar av ett kollektivt tänkande:

1. **Barnsomsorg.** Den behövs inte i första hand för att föräldrarna ska kunna förvärvsarbeta utan för att barn gillar och mår väl av att vara tillsammans med jämnåriga kamrater. Det utvecklar deras sociala förmåga och kollektiva medvetande. Det innebär att barn ska ha rätt till dagisplats även om det finns vuxna hemma, t.ex. för att en förälder är arbetslös eller passar ett småsyskon.

2. **Kollektivtrafik.** Bilarna kan säkert bli mycket renare genom teknisk utveckling och med lämpliga politiska styrmekanismer. Inget kan dock övervinna deras karaktär av individualistiskt färdmedel. Även om man inte nödvändigtvis behöver tala med sina medresenärer bildas det spontana gemenskaper på plattformar och i kupéer.

3. **Lagsport.** Det pågår en stark tendens till individualisering inom idrotten. Individuella tränings- och tävlingsformer vinner på bekost-

nad av lagsporterna. Det gäller inte bara bland de aktiva utan också bland åskådarna – publiksiffrorna minskar stadigt och när var någon av Lunds större utomhusarenor fullsatt senast? Lagsporterna bör uppmuntras både i skolorna och i de kommunala anslagsprinciperna. Hellre pojkfotboll än tennis, hellre flickfotboll än ridsport.

4. **Kulturen.** Motsvarande resonomang kan föras där. Viktigaste frågan är naturligtvis att bekämpa det överlägset mest individualistiska mediet, TV. I musikundervisningen: ensembleinstrument och inte piano. Det är rusligt med alla barn och vuxna som sorget sitter och klinkar hemma i salongen, bundna vid ett instrument på ett halvt ton som sällan får ljuda tillsammans med andra.

5. **Kollektivhus.** Det finns tre kollektivhus i Lund och ett fjärde är efter ihärdigt engagemang på väg. Det är naturligtvis alldeles för lite. Fast tänker man efter har studenthus med gemensamma kök ofta ett betydande kollektivt liv och då blir antalet avsevärt större. Kommunen bör hursomhelst uppmuntra fler kollektivhus, och gynna dem genom att erbjuda goda, centrala lägen.

6. **Stadsmiljöer.** Arkitekturforskaren John Miller har visat hur den moderna kvartersbebyggelsen sluter sej inåt, bland annat genom att de flesta lägenheter får ingång från gården. Gatan blir då bara en korridor för passage, inte ett rum för spontana möten. Gator och torg är det centrala i stadens sociala liv, och stadsplanerna och byggnadsplanerna bör värda sej om dem. De ska vara vackra, omväxlande och inbjudande. En livlig gågata är förstås idealet men alla stadens stråk kan inte vara reserverade för fotgängare.

7. **Värda det gemensamma.** I dag upplevs de kollektiva miljöerna ofta otrivsamma och otrygga, och då förstärks människornas flykt in i det privata. Parker ska hållas rena från skräp, murar från klotter, gator från bråkmakare. Det kan faktiskt vara en vänsterståndpunkt att kräva fler poliser – fotpatrullerande, inte bilburna.

Sen vill förstås vänstern ha en miljövänlig och resurshushållande kommun. Det är emellertid numera en okontroversiell ståndpunkt, i motsats till den kollektivistiska bekännelsen.

Gunnar Sandin

Gammal och ny lundaradikalism

Har Lund varit en särskild hemvist för vänsterradikala politiska idéer? Jo det är klart, i en universitetsstad där det finns tillräckligt många unga människor som har tid att läsa, prata och tänka, där finns det ett materiellt underlag för radikal politisk aktivitet. Därtill kom att Lund på den tiden när idéerna inte kom med flyg till Arlanda utan med tåg från Berlin och Köpenhamn helt enkelt låg närmare idékällorna.

Hur som helst är "de radikala idéernas lund" namnet på en jubileums- och debattbok utgiven av Lunds Socialdemokratiska Studentklubb. Det är ett hundraårsjubileum som firas, det kan man nämligen göra om man vill utmärka bildandet av föreningen DYG, Den Yngre Gubben. Det var en radikal politisk diskussionsförening, med aktivister som Ernst Wigforss och Östen Undén och mötesinledare som Knut Wicksell, Bengt Lidforss och Axel Danielsson. Redan då hade Lundaradikalismen en historia med föregångare som DUG och föreningen Studenter och Arbetare. Förebild för DYG var brittiska Fabian Society, alltså en sammanlutning av en bred vänster från liberaler till organiserade socialdemokrater och vidare vänsterut.

Upp- och nedgångar

DYG levde sitt liv med en studentförenings typiska upp- och nedgångar innan den mer eller mindre uppgick i det yngre och vitalare Clarté. På 1930-talet tillkom den

socialdemokratiska studentklubben, som efter en nedtur på 1940-talet blev viktig som grogrund för den nya vänstern på 1960-talet. Den blev t.o.m. så viktig att man 1970 fann det lugnast från partiet att lägga ner klubben genom att låta den ingå i en SSU-klubb. 1985 återbildades den.

Ja, det är en brokig historia och den tecknas väl, om än något kortfattat, i boken av Niklas Karlsson, Sven Tufvesson och Magnus Wennerhag. Det är det socialdemokratiska perspektivet som gäller: "den ideologiska vänstertrend som rådde i slutet av sextiotalet [...] kom att dränera rörelsen på talanger genom avhopp åt olika vänsterorganisationer". Förvisso sant, men kanske skulle det kunna sägas lite intressantare och mer självkritiskt än så. För vad som hände från slutet av 60-talet var att det uppstod möjligheter att bedriva praktiskt politiskt arbete till vänster om socialdemokratin. Vi som tog steget var som andra studentklubbar arbetarrörelsens barn och jag vill inte påstå att vi gjorde rätt, men det var det enda möjliga då.

Vänsterrörelsen i Lund

Men grunden för vänsterrörelsen i Lund hade faktiskt lagts inom socialdemokratiska studentklubben. Jörn Svensson och Göran Therborn medverkar bägge och betonar det arvet. Jörn var i tio år säkert studentklubbens mest tongivande medlem och beskriver här sina egna 60-talshållningar på en

bitvis tveksam övertalningsprosa. Therborn är mer luttrad, citerar Erlanders begrepp "de stigande förväntningarnas revolution" och säger att nu är det snarare en fråga om hur vi ska organisera "de sjunkna förväntningarnas försvar".

EU-frågan splittrar

Själv gillar jag mest tre uppsatser i boken, alla om EU som ju tvingat fram ställningstaganden och därför har blivit så splittrande. Agne Gustafsson för hans som alltid gnetiga, envisa men djupt hedervärda försvar för folkstyret, den här gången inför de undanflykter och frasmakeri vi serverats av regeringens EU-propagandister. Åsa Kullgren för hennes effektfulla kontrast mellan brukssamhället uppåt Nissastigen, Hyltebruk med Stora - Feldmühles mäktiga skorstenar och dess arbetare som säger nej till EU i motsats till henne själv som ser ljus på dess möjligheter. Jens Henriksson (jo, det är släkt) för hans lätta touche i beskrivningen av hur det var att omgiva en full och glada moderater på nattklubben Privé framtråda på EU-valvakan för Socialister för EU.

Boken är redigerad av Magnus Wennerhag, utgiven av Lunds Socialdemokratiska Studentklubb 1996 och saknar prisuppgift, och har inte varit synlig på Gleerups, men borde kunna anskaffas borta på Folkets Hus. Inom vänstern är vi ofta duktigare på att skriva böcker än på att sälja dem.

Sten Henriksson

Tetra Pak, sett från kontoret

36 miljarder betalar familjegrenen Gad Rausing för att köpa ut grenen Hans Rausing från Tetrakoncernen, berättade löpsedlarna nyligen. Så sent som i höstas ägnades tre VB-spalter åt Tetra Paks historia. Här kommer ett par spalter till. Men med tanke på företagets tyngd i Lund och landet har det snarast skrivits för lite än för mycket om det.

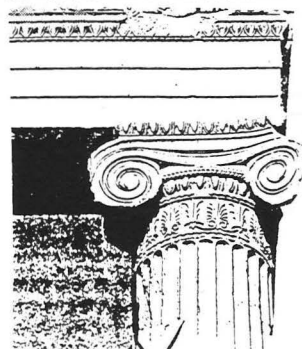
I höstas var utgångspunkten en bok, eller snarare uppförstord politisk pamflett, av Sven Rydenfelt. Motiveringen för dess utgivning var hundraårsminnet av bolagsgrundaren Ruben Rausing's födelse. Ett par månader senare gav samma firande anledning till ännu en skrift: *Tetra Pak, visionen som blev verklighet*, med Tetraveteranerna Lars Leander och Eric Rasmusson som främsta upphovsmän.

Läcker lågländsko

Det lär ha funnits en viss konkurrens mellan de båda bokprojekten, eller snarare en lätt irritation hos de officiella historieskrivarna över att Rydenfelt gjorde sin egen bok och kom ut först. Men någon ekonomisk konkurrens handlar det knappast om. Miljardkoncernen behöver inga inkomster från bokförsäljningen, utan boken är

främst tänkt och utformad som en present till de anställda världen över. Mindre en bok att ställa in i hyllan, eftersom den 26 cm bred, än att lägga fram till besökaren.

Eller att bläddra i för att se på de vackra bilderna: ett joniskt kapitel mot en helsidestäckande, blå himmel, en Jaktviggen, en Lucia. Ting som inte har så mycket direkt med Tetra Pak att göra men kanske motiverat med tanke på den breda, internationella läsekretsen. Och det finns många läckerheter i layouten och illustrationerna, häftigast den SLB-ko som vid sidvändning förvandlas till en världskarta.

Inte heltäckande

Kanske behövs också allmängiltigheten i bilderna som motvikt till

den förtroliga tonen i texten. Det finns visserligen informativa kapitel om Tetra Paks verksamhet i viktiga avsättningsländer som Frankrike, Italien och Tyskland, Ryssland, Japan och Kina, men störst utbyte av boken har säkert de som arbetat på kontoret i Lund i fyrtio år eller så.

Det blir en lång kavalkad av tjänstemän, med presentation i text och bild. Till slut undrar man som Brecht i en dikt om Caesar som erövrade Gallien: Hade han åtminstone inte en kock med sig? Jo fru Larsson, kokerska på personalmatsalen skymtar faktiskt, men ingen enda av arbetarna på maskin- eller papperssidan, oavsett eventuella nyckeluppgifter inom produktionen eller facket. Då var det faktiskt bättre hos Rydenfelt. Någon allsidig företagshistorik är inte detta trots sina många sidor, närmare bestämt 340.

Kanske lundensisk

Någon objektiv historik är det heller inte, och det brukar för all del jubileumsböcker inte vara. Men den är lätt, stundom självvironisk, kanske lundensisk i anslaget. I kapitlet "Hälleberget" berättas om en rad misslyckade Tetraprojekt, inte bara

(forts. s. 3)

Böcker i politisk teori på Daidalos förlag

Karl-Otto Apel:

Etik och kommunikation

Hannah Arendt

Människans villkor. Vita activa

Syla Benhabib:

Autonomi och gemenskap. Kommunikativ etik, feminism och postmodernism

Norberto Bobbio:

Liberalism och demokrati

Jean L. Cohen

& Andrew Arato

Det civila samhället och den politiska teorin

Jürgen Habermas:

Diskurs och demokrati

Jürgen Habermas:

Kommunikativt handlande. Texter om språk, rationalitet och samhälle

Philip Hansen:

Hannah Arendt. Politik, historia och medborgarskap

Hans Jonas:

Ansvarets princip. Utkast till en teori för den teknologiska civilisationen

Raymond Plant:

Modernt politiskt tänkande

Charles Taylor:

Det mångkulturella samhället och erkännandets politik

Charles Taylor:

Identitet, frihet och gemenskap

Michael Walzer:

Pluralism och jämlikhet. En teori om rättvis fördelning

Finns i väl sorterade boklådor

Vadå handboll?

Något av det viktigaste som händer – alla kategorier – i dessa dagar, är SM-finalerna i handboll. Lugi och Redbergslid (från Göteborg) gör upp om titeln. Lugi har i kvarts- och semifinalerna mot Skövde och Sävahof visat prov på lysande handboll: Fantastiskt målvaktspel, bombkastarskytte, genombrott, linje- och kantomål, tekniska delikatesser och inte minst ett stenhårt och smidigt försvarsspel.

Handboll på elitnivå får ishockey att framstå som en sport för veklingar och fegisar. Plastinbakade spelare verkar ägna det mesta av sin uppfinningsrikedom och tid åt att sticka med klubbans och slå motspelare på oskyddade ställen. I handboll krockar hundrakilosbjärsar med full kraft bringa motbringa. Det är bara en milimetertunn tröja emellan. Att handbollsspelare så sällan skadar varandra och – tillskillnad från i hockyn – aldrig försöker skada varandra, kan verka obegripligt för den oinvigde. Det förklaras av sportens oskrivna lag: att den som dummar sig får igen. Och att spela det mesta av en match på sin vakt, med ögon i nacken, gör ingen till vinnare. Handbollsspelare vrider sönder sina knän, stukar fötter, sträcker ryggen på sig själv, när de skadar sig, brutna fingrar räknas inte, som skada. Handboll är Jan Guillous, Jan Mårtenssons och min favoritsport. Stig Treuter har skrivit med handbollsanknytning i Dockan från Samarkand. Men tror ni att Dagens Nyheter eller Svenska Dagbladet skrev om den första finalmatchen på sina sportsidor? Det var bättre förr (på Hellas glansdagar!) Den 9 april vann Redbergslid med två mål. Match nummer 2 spelas i Lund på Idrottshallen fredag 12 april kl. 19.00. Det finns fortfarande ståplatser kvar för er, som får VB i tid!

Tetra Pak... (forts. fr. s.2)

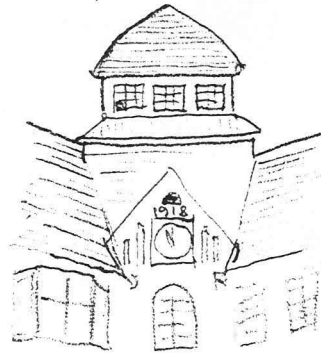
Rigelloflaskan, och det finns lustigheter om "spilld mjölk" och liknande. Med trygg distans i tiden och med den säkerhet som de senaste årens formidabla framgångar skapat återges nu för en större krets en rad anekdoter som cirkulerat på kontoret. T.ex. om hur man på den första pressvisningen sa till journalisterna att man av patentskal inte kunde visa den automatiska staplingsmaskinen, medan den i själva verket utgjordes av två man som innanför ett hål i väggen lade i de minst läckande förpackningarna för hand.

Vikigare än anekdoterna är dock att man får veta en hel del, och mer än hos Rydenfelt, om själva produktionen, om val av råvaror och teknik. Det kunde ha varit ännu mer. Det är trots allt detta som är den materiella kärnan i en tillverkningsindustri.

Bakom pelaren

Sydsvenska Dagbladet skriver om handboll. Jan Gustavsson är kunnig och han har skrivit länge. Åke Stoltz, sportchefen har ett nyvaknat intresse, som gör det han skriver något ytligt. Men han kan säkert utvecklas. Men det var ändå bättre förr när den gamle lokalredaktören fanns på plats bakom sin pelare, varje match. Om han – Jan Mårtensson – inte kan åka till Lund och se finalmatcherna hoppas jag att han har en så bra kortvågsradio att han kan höra direktreferaten. Han har följt de flesta av Lugas spelare, åtminstone i förstauppsättningen, sedan de var knattar och härjade i Lundaspelen och han har ett personligt förhållande till dem. En lokalredaktör av hans typ på den stora tidningen, med ett hjärta, som klappar för Lund, skulle för övrigt göra stor nytta i dessa dagar även på andra områden. Jag tänker främst på att man försöker ena Skåne och skapa balans mellan Malmö och Kristianstad genom att flytta arbetsplatser och utbildningar från Lund utan att någon – förutom VB säger ett ord...

BMC, BKC (forts. fr. s.1)

Seminarier räddat

BKC, Barn- och KvinnoCentrum, är det andra stora bygget på lasarettområdet, som landstinget svarar för. Det blir ett hus, där vård av barn- och kvinnorelaterade sjukdomar bedrivs. Även här är det en helt ny institutions- eller klinikstruktur som kommer att prägla verksamheten. Enigheten har inte varit så stor, bl.a. har Sacoföreningen protesterat mot kliniksammanslagningarna.

Det har ju varit mycket bråk kring planeringen BKC, eftersom landstinget inhärdigt vägrade att vilja bevara Seminarier, som de ansåg låg ivägen. Det är två år nu sedan konflikterna pågick som mest intensivt mellan landstinget och kommunen, som ville bevara Seminarier. Det slutade då, som många kanske minns, med att moderater och folkpartiet gav efter för landstingsledningen och var beredda att "offra" Seminarier.

Efter vänsterpartiets, miljöpartiets och centrens begäran ingrep riksantikvarieämbetet och besökte Seminarier på plats, befann det synnerligen bevaransvärt, och se, därefter gick det bra för landstinget att bevara byggnaden för i huvud-

Hur staval sveskan?

Svenska Dagbladet är som alla väl vet, en något fisförmäm tidning. Av tradition en försvarare av höga värden, bildning och goda seder. Svenska har också en påtaglig lundaanknytning. Mats Svegfors, chefredaktören och Peter Luther-son, kulturchefen har båda levt i suset av Lundagårds kronor. Gamla zenitister, som Håkan Arvidsson, Lennart Berndtsson och Svante Nordin fyller ofta spalterna med läsvärldheter. Sammantaget borde detta borga för kvalitet och begriplighet. Jag fylldes därför av förundran och förskräckelse när jag den 10 april bland notiserna om politik i Europa, konfronterades med följande:

Läs också i SvD:

analys och mångald motto för medier i Esrland.

Kulturen sid 25 och 27

Det var kanske tur att Göran Persson samma dag gjorde sitt första utlandsbesök som statsminister just i Estland och direkt kunde lugna de upprörda esterna. Vi lundabor får trösta oss med att det var bättre förr.

sak sjukvårdsadministration. Precis som "bevararpartierna" hade föreslagit!

Det är mycket tillfredsställande att landstinget, kommunen och riksantikvarien nu är överens om hur Seminarier till största delen ska bevaras. Endast den östra flygeln med gymnastiksalen ska rivas, vilket givetvis är synd. I anslutning till Seminarier och Centralblocket byggs så det omdis-kuterade BKC med ett helt nytt grepp – hela byggnaden kommer att ligga på diagonalen i förhållande till blocket. Det ger betydligt bättre gårdsrum och luft mellan BKC och Seminarier, och ansluter på så sätt också i rät vinkel till den del av Seminarier som blir kvar.

Strax före påsk presenterades projektet för de nämnda "bevararpartierna". Projektledaren Ulf Westgren och alla hans medarbetare visade upp modeller och ritningar, som sedan dess också återgivits i dagspressen.

Lundalänken – med buss

Dock är trafiken till lasarettområdet fortfarande olöst. Landstinget vill snarast bygga nästa p-hus, och i väntan på det vill man också anlägga en ny markparkering först vid Magistratsvägen, och på sikt på Brunnhög, dit parkerarna ska skjutas med små bussar.

Lundalänken, den framtida spårvägen från Lund C genom lasarettområdet, LTH, Ideon och ut till Brunnhög, den måste snarast komma igång. I ett första skede får det ordnas som bussreservat med flertalet busslinjer som passerar lasarettentrén.

Mätte det bli en bättre kollektivtrafik snarast!

Thomas Schlyter

Från det kommunala

Som åtminstone en del av den lokala dagspressen noterat stiger socialbidragskostnaderna i Lund, liksom dom gör i resten av landet. Orsakerna är desamma här som på andra håll: den allt kärvare arbetsmarknaden för de som inte tillhör de välutbildade eller arbetslivserfarna skara, kombinerat med försäkringar inom socialförsäkringssystemet. Enbart de sänkta barnbidragen beräknas kosta Lunds kommun två miljoner i ökade socialbidragskostnader för 1996. Totalt lär bidragen öka med åtta miljoner eller 16 procent. Och då är Lund ändå i ett bättre läge än många andra kommuner, där man nu räknar med 40 procents ökning under året.

Men detta är inte hela den ekonomiska effekten av det kärva arbetsmarknadsläget. Lunds kommuns satsningar på arbetsmarknadspolitiska åtgärder beräknas kosta 7,5 miljoner mer än beräknat, detta trots ett ganska rejält påslag för 1996.

Totalt alltså en ökning av kostnaderna med 15,5 miljoner p.g.a. faktorer som kommunen har mycket liten möjlighet att göra något åt. Och det bekymmersamma är att detta inte är en engångskostnad. Allt talar för att vi går ännu kärvare tider till mötes nästa år.

Detta påverkar naturligtvis även de ekonomiska förutsättningarna för övrig kommunal verksamhet. Barnomsorg, äldreomsorg och skola kommer att få vara med och bekosta de övriga sociala kostnaderna. Det sätter en oerhörd press på de nyss inrättade kommundelsnämnderna att hitta rationaliserings- och effektiviseringslösningar för sina ansvarsområden så att anslagsminskningarna så lite som möjligt påverkar verksamhetens kvalitet. En jätteutmaning! En tröst i bedrövelsen är att förutsättningarna för effektiviseringar är betydligt större nu än de varit utan kommundelsnämndsreformen – tror jag!

I övrigt kan från den sociala fronten noteras att anrika Carlssons Trädgård nu köpts av företaget Trade and Shipping Lund Handelsbolag. Detta bolag planerar att, i samarbete med Lunds Idrottsförenings Samorganisation, göra om restaurangen till spel- och dobbelhall, med tjugo spelautomater, data-spel och lotterispel, plus en mindre restaurang. Det hela tänkt att bli en träffpunkt för idrottsföreningarnas medlemmar, dras familjer och vänner, och föreningen skall vara i andra länder förekommande s.k. Family Entertainment Center. Loket, släng dej i väggen!

Socialnämndens arbetsutskott ställde sig emellertid mycket tveksamt till ansökan, och gav sin förvaltning i uppdrag att undersöka de lagliga möjligheterna att inte bevilja det begärda tillståndet, av sociala skäl. Dessutom beslöt man att bjuda in intressenterna till nästa möte, då ansökan på nytt skall behandlas.

SPB

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Stormigt årsmöte hos Hyresgästföreningen

Vid lundaavdelningens årsmöte före påsk fick man förlänga mötes-tiden med en och en halv timme på grund av en motion från Lokala Hyresgästföreningen Snödrivan på Klostergården.

Motionen handlade om att föreningen skulle förhandla bort hela lägesfaktorn i förhandla hyresförhandlingar. Den lägesfaktor som gäller idag är från 1985 och innebär bl.a. att en hyresvärd kan tillgodoräkna sig en högre hyresnivå om exempelvis en fabrik eller ett daghem finns placerat i anslutning till bostadsområdet. Förhandlingsrådet hade i höstas börjat inleda arbetet med att slopa listan med lägesfaktorer.

Snödrivan ville nu att alla dessa tillägg skulle slopas helt och hållet, och att endast lägenhetens standard plus kvartersgårdarna skulle ingå i hyressättningen. Motiveringen var att vi via skattedelningen redan betalar för kommunal service som skolor, dagis och fritidsgårdar m.m. Föreningen anser det fel att betala för detta en gång till genom högre hyra, särskilt som hyresvärden tar ut detta som en extra vinst, utan att det kostat honom ett öre extra.

Efter lång diskussion blev det två omröstningar som slutade med lika röstetal mellan styrelsens förslag att endast besvara motionen, och motionärernas förslag att bifalla den. I det läget hade den sittande ordföranden utslagsröst, men deklarerade att hon inte tänkte använda sig av den.

Ordförande vid årsmötet var första ombudsman Britt-Marie Fredriksson i Hyresgästföreningen för Södra Skåne. Hon slutord var istället att avdelningen skulle beakta motionens idéer. Det tolkar jag som ett indirekt ja till Snödrivas motion.

På årsmötet beslutades det också att starta ett nytt projekt kring frågan om bättre boende för äldre över 65 år. Tanken är att äldre hyresgäster i första hand ska erbjudas lägenhet på bottenvåningen när dessa blir lediga. Detta projekt, som också är ett pilotprojekt inom hyresgästföreningen, kommer undertecknad att vara ansvarig för.

Göte Bergström

Påskvandringen Osby-Perstorp

Efter att i flera år tänkt att det skulle vara roligt att vara med och vandra har jag nu verkligen gjort det. Men när det snöade på måndagen före övervägde jag att ta tillbaka min anmälan, men väderprognosen verkade trots allt lovande. Och vädret kunde vi verkligen inte klaga på. Tre vindstilla dagar med strålning och värmande sol. Kvällarna och värmen var kalla men med välbyggda vindskydd, sprakande lägereld, god mat och dryck, samt varma kläder var det inget problem.

Vi var en liten skara (Gunnar, Sten och jag) som startade i Osby vid middagstid på skärtorsdagen. Första etappen gick till Vittsjö. Dag två gick vi till Røke där Finn och Ingrid anslöt på kvällen. Sista dagen skulle vi gå till Klippan men p.g.a. mina ömma och blåsbelagda fötter blev det Perstorp istället. En halv kilometer från vårt natlläger kom vi till Lönndala, en by med några gårdar. Då kom jag på att så hette nog byn som min gamla kompis Bettan från Helsingborg flyttade till för 6-7 år sedan.

Hon har länge bett mig komma och hälsa på men jag har ännu inte kommit iväg. Jag knackade på i det närmaste huset och vem öppnade om inte Bettan! Vi blev lika överraskade båda två att träffas på detta sätt och jag bestämde mig hastigt för att stanna hos henne några timmar och vila mina träsiga fötter och snacka, för att sen bli körd av Bettan till stationen i Perstorp. Resten av vandrarlaget tackade också jag till att bli skjutsade de sista kilometrarna för att hinna med kustpilen kl 12.30 till Helsingborg. Där avslutades vandringen traditionsenligt med en tura till Helsingör. Med Sundsbussarna för att få den rätta närhetskänslan till havet. Jösses vad gott det var med en kall Wiibroe och en dansk polse med det hele.

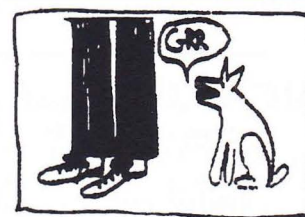
Väl hemma i Lund med fötterna i ett fotbad satt jag och tänkte tillbaka på dessa tre dagar och sorterade intryck. De andra deltagarna hade en lång tradition av påskvandringar. Arbetsuppgifterna och arbetsfördelningen var väl inarbetad, nästan rituell. Dialogen mellan Gunnar och Sten första kvällen gav mig associationer till det vänliga gnabbet i Trädgårdsdags i radion.

Diskussionerna var många och varierade. Vi pratade om allt möjligt och ibland var vi alldeles tysta och bara lyssnade på naturen. När fötterna värkte som värst,

lättnade Gunnar upp stegen med att sjunga flera Taube-ballader med alla verserna (imponerande textminne). Då anade jag att Sten övervägde att revidera sin uppfattning om Evert Taube!?!)

Som avslutning vill jag lämna några råd till er andra som funderar på att vandra med någon gång; packa med så lite som det är möjligt, gå i väl ingångna skor och glöm inte packa ner plåster och klisterbinda. Tack ska ni ha alla som var med på denna påskvandring, som jag inte ångrar trots ganska onda skavsår. Och tack Bettan för att du finns och fanns där just då.

Christina

Fördomar i repris

Sina fördomar ska man vårda, särskilt om man är kåsör. Därför återvänder jag till två betänkliga företeelser som redan tidigare har behandlats i denna spalt.

1. Television. Göran Rosenberg har på sistone för en bredare läsekrets introducerat den amerikanske samhällsvetarens Putnams analyser av kollektivitetens förfall, med det italienska exemplet som utgångspunkt. Slutsatsen: det är tevetittandet som mer än något annat har urgröpt den västerländska medborgarandan och det politiska ansvarstagandet. Den som tittar talar inte - med grannar, kolleger, kompisar, och den som inte talar tappar sitt kritiska omdöme och blir ett offer för sådana som Berlusconi.

Nu har TV Lund som bekant gått i putten. Deras patetiska amatörgång har vållat mej en del nöje men mer förargelse när jag sett dem registrera lokala presskonferenser, villigt åtlödda av kommunalpolitiker som varit ivriga att exponera sej för cirka tre dussin slötittare. Må rekonstruktionsförsöken misslyckas!

Jag ser också att till konkursens förlorare hör socialförvaltningen i Lund som hade betalat 400 000 för att ge tevetutbildning och -praktik åt problemungdomar. Själv hade jag hoppats att vänsterstyret i kommunen skulle leda till mer av kritisk anda och tillämpning av samhällsvetenskapens rön - t.ex. Putnams analyser som, tagna på allvar, förbjuder varje legitimering av TV-mediet. Men icke.

Vad är det för fel på värstingseglatser?

2. Överviktiga s-politiker. Det ska denna gång inte handla om Ylva Johansson eller våra lokala förmågor utan om statsministern.

Göran Persson norpade ett likörägg, har vi kunnat läsa, och det är väl inte hela världen. Värre är vad en ledande tysk tidning rapporterade från s-kongressen. Göran Persson hoppade över både frukost och lunch men fyllde kontinuerligt på med småkakor. Och tidningen konstaterade: Persson vet naturligtvis vad goda kostvanor är och vad som vore bäst för hans hälsa. Ändå ger han efter för frestelserna. Är en man med så svag karaktär skickad att leda ett land med så skakiga finanser? Kommer han inte att falla till föga för särintressen, att ta till små tvevelaktiga stimulanspaket?

Vi som sett Persson på närmre håll tror nog att han är en statsfinansiell hårding. Men vad hjälper hans gärningar om hans kroppshydd och matvanor ger en annan bild, som via ett ansett medium förmedlas till världens ledande politiker och finansmän?

Sannerligen, Göran Perssons midjemått och småkakesnaskande kan kosta det här "fina landet" ett par procent extra ränta.

Grr

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
möten måndagar 19.30, Bredgatan 28: 15 april: budgetfrågor, rapporter, värbräinstorming m.m.

22 april: Socialbidrag, kommunala arbetsmarknadspolitiska åtgärder m.m. Inbjuden: Gunnar Wiedegård, utvecklingsledare inom socialförvaltningens individ- och familjeomsorgsavdelning. Även kommunfullmäktigebereidning.

RÖDA KAPELLET Sö 14.4 kl 18.45: Rep med Joakim, Mårtenstorget. Förstamaj-repertoaren. Lö 20.4 kl 11 snabbrep. Mårtenstorget f. appellspel 11.30-12.30

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rolf Nilson, Gunnar Sandin o. Thomas Schlyter.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82. Manus mottas gärna på 3,5" diskett. Telefon till redaktörerna: Karin Blom 046-14 16 12. Rolf Nilson 046-12 90 44. Thomas Schlyter 046-14 75 05. Vid utebliven tidning ring: Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.